

her i Tinget, vil Indtægtssiden omtrent opvise 420 Millioner, og Udgiftssiden vil da være omtrent 150 Millioner. Nu vilde man dog vistnok under almindelige Omstændigheder overfor en Finansminister, der fik en saadan Finanslov vedtaget, indrømme, at den finansielle Stilling ikke var videre faretruende. 150 Millioner paa den ene Side og 420 Millioner paa den anden Side, hvornaar er det nogen Sinde set i Danmark?

Men hvis man nu spørger mig: Men Udgiften da, hvad vil den blive? saa er der jo ikke et Menneske i denne Sal, som ikke ved — jeg siger ikke, at der ikke er et Menneske, som ikke udtaler noget andet, men jeg siger, at der er ikke et Menneske, som ikke ved —, at denne Udgift ikke kan opgøres. Thi ingen kan vide, hvorledes de finansielle Forhold, de europæiske Forhold, Tilførselen, Udførselen, Arbejdsløsheden o. s. v. vil stille sig i Finansaaret 1919—20. Der er ikke et eneste Menneske, der ved noget derom, og jeg maa sige, at fordi jeg tilfældigvis er Finansminister, kan jeg ikke have større Viden derom end andre. Det, jeg kan gøre, er kun at sikre den størst mulige Indtægt. Det mener jeg at have gjort, og jeg har heller ikke hørt nogen paapege, at der kunde komme større Indtægt ved andre Love eller Foranstaltninger end dem, som er gennemførte. Men hvordan Udgiften skal blive, afhænger af Ting, som hverken beror paa Finansministeren eller i sidste Instans paa Rigsdagen. Det beror, kan man sige, paa de Love, vi vedtager. Men de er ganske afhængige af, om der er Tilstande i Landet, som gør saadanne Love fornødne, og derfor bliver det bagefter Rigsdagens og Finansministerens Sag paa den bedst mulige Maade af skaffe de Midler til Veje, som kræves for at lindre den Nød, der findes, for at yde den Hjælp, der skal skaffes.

Den ærede anden Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at jeg var vistnok en god Finansminister, naar der var mange Penge i Kassen. Jeg har aldrig været Finansminister under saadanne Forhold, saa jeg kan ikke have nogen Mening om, hvordan jeg vilde være. Hvorledes det ærede Medlem kan vide noget derom, ved jeg ikke. Da jeg forrige Gang blev Finansminister, i 1909, tør jeg nok sige uden at krænke det ærede Medlem

for Randers-Kredsen (N. Neergaard), at det var en tom Kasse, han overrakte mig, med ret stor Nedgang i Indtægter og med de sædvanlige meget betydelige Udgifter, og man kan heller ikke sige, at der, da jeg i 1913 blev Finansminister, var store Midler i Kassebeholdningen. Saa vidt jeg husker, var den omkring 25 Millioner. Det er derfor lidt hasarderet sagt af det ærede Medlem, at jeg er en god Finansminister i et saadant Tilfælde. Men det kan han jo tage i sig igen og sige, at jeg overhovedet ikke er nogen god Finansminister. Men hvis jeg skal rose mig selv — og hvis ingen anden vil, er det jo bedst, jeg gør det —, tør jeg sige, at jeg ikke har været saa daarlig en Finansminister til at skaffe Penge i Statskassen. Jeg mener ikke, det er nogen uhyre stor Ros, men det er den Opgave, jeg har haft siden 1914, og som jeg med nogen Vanskelighed har gennemført, idet jeg fra alle Sider, tør jeg næsten sige, i den høje Rigsdag, naar jeg enten kom med Laaneforslag — og det gjorde jeg naturligvis i mindst muligt Omfang —, eller jeg kom med Forslag om Skatter, og da især, var sikker paa at møde meget kraftig Modstand. Naturligvis mest overfor Skatter, men undertiden — det kan jeg da huske fra det første Laaneforslag, jeg fremsatte, i November 1914 — ogsaa overfor Laan. Men det er dog lykkedes mig indtil nu, og hvis man i dette Øjeblik, idet man bruger Ord, jeg har anvendt, siger, at her er Skibbrud, og at man undres over, at jeg med saa stor Sindsligevægt ser paa dette Skibbrud, saa maa jeg dertil sige, at jeg har egentlig ikke sagt, at der var Skibbrud. Jeg har kun sagt, at Faren for et Skibbrud var afværget. Og jeg har for Resten med det samme sagt, at jeg ikke ansaa fælles Skibbrud for nogen som helst Behagelighed, saa den Vittighed, som den ærede anden Ordfører for det konservative Folkeparti i den Anledning anbragte, var for saa vidt overflødig. Nej, det er netop Sagen, Skibbrudet er afværget. Der sker ikke nogen finansiell Misère for den danske Stat, hvis man vedtager dette Forslag. Vedtages det, kommer vi ud over Vanskelighederne i indeværende Finansaar. Den ærede anden Ordfører for det konservative Folkeparti siger, at han tror,